

Jelentés a Kárpátokon túlról

„Én országom Moldova”

(Duma-István András)

NAGY GÁSPÁR

Köszöntő (énekpróba) Jáki Sándor Teodóz (OSB) szolgálataiért születésének háromnegyedszázados szép ünnepén

„Szürkefejű öreg bácsó”
Égből küldött mentő hágcsó
Így látják a Szeret martján
mikor arra felé csángál
Domokos Pál Péter nyomán
rendületlen szívű vándor
ruganyos léptű és bátor
papi ember a javából
családjából épp harmadik
aki Szent Benedek fia
Róla zeng most e krónika
ősi magyar tagolóban
egyszer nyárban másszor hóban
nagy lélekkel reményt szállít
ügyében Istenre számít
számolja de számolatlan
útja van hol él a magyar
szó és ének a legszebben
Máriához Szent Istvánhoz
erőst Szent László királyhoz!

Sohasem rest Ő az útra
Kárpát-kanyaron is túlra
el-elcsángál Moldovába
Lészpedre és Pusztinába,

Klézsére és Kalugerbe
Kacsikába Rekecsinbe
csángó szóért és énekért
Lakatos Demeter verséért...

Áldja Isten jó Teodóz
atyánkat ki hitben hajóz
fiatalon s nagy terüvel
orcáján mindig derúvel
megérdemli a virágot
csángómagyaroknak áldott
„szürkefejú öreg bácsó”
ennél nem lehet szebb zárszó!

IANCU LAURA VERSEI

Glória

majd kinövöd
az elbukó nap szokását
egyszer örökre fenn maradsz
a Fa korpuszát
koronázod

Özön lét után

már csak a madarak szállnak
tenyerünkben férges motoszkálnak
hiszékeny szélben szól anyám
már csak a halottak élnek igazán.

már csak az orgonák fekete
billentyűi, az angyalok
tenyerén száradt Isten ígéretei